

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**, náměstí Hrdinů 1300/1, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2024, čj. SIN 219/2024-21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2025, čj. 10 A 5/2025 - 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského státního zastupitelství (KSZ) v Praze, kterým KSZ odmítlo poskytnout žalobci informace. Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou podanou u městského soudu. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků (SOP). Shora označeným usnesením městský soud žádost zamítl, neboť žalobce nesplnil svou povinnost osvědčit soudu úplně, pravdivě a hodnověrně své majetkové poměry. Žalobci po zaplacení všech měsíčních výdajů zbývá částka 2 260 Kč, která mu však nemůže stačit k uhrazení veškerých životních potřeb (vyjma bydlení). Navzdory výzvě soudu žalobce nevyčísлил pravidelné výdaje na stravu, ošacení atd. Za „iluzorní“ označil městský soud tvrzení žalobce, že z uvedeného příjmu splácí dluh I. H.. Žalobce ani neodhadl výši dalších dluhů. Své potřeby přinejmenším částečně financuje z peněžních prostředků od I. H.. K důvodům své nezaměstnanosti bez bližších podrobností odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu (NS) ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 30 Cdo 2473/2014, jenž se ho nijak netýká. Žalobce je předlužen, což samo o sobě není důvodem

pro osvobození od SOP. Vše nasvědčuje tomu, že nesplácí své závazky, nemá oficiální zdroj příjmů vyjma sociálních dávek a prostředky získává formou nevratných půjček od příbuzných. Městskému soudu není zřejmé, proč by si žalobce nemohl obstarat tímto způsobem i peníze na SOP. SOP v jiných řízeních, byť ve snížené výši, žalobce hradí, ačkoliv podle svých slov by na to neměl mít prostředky. Tyto okolnosti nijak nevysvětlil. V případě úspěchu ve věci by byl SOP žalobci v plném rozsahu nahrazen.

2. Kasační stížnost

[2] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení městského soudu kasační stížností. Ta je místy obtížně srozumitelná, nicméně její podstata je zdejšímu soudu zřejmá. Stěžovatel nesouhlasí s názorem městského soudu, podle něhož úplně a hodnověrně nedoložil své majetkové poměry. Předložené bankovní výpisy svědčí o tom, že stěžovatel nemá dostatečné prostředky k úhradě SOP. Stěžovatel netvrdil ani nedokládal, že pravidelně splácí dluh I. H.. Splácení tohoto dluhu se děje jen nepravděpodobně tehdy, hospodá-li stěžovatel mimořádně s přebytkem. Městský soud „na základě výmyslů a kvazi argumentace“ dovozuje existenci dalších příjmů. Městský soud nemá domýšlet tvrzení stěžovatele a předjímat obsah rozhodnutí třetích osob z řad příbuzných, které by stěžovatel údajně mohl požádat o prostředky na zaplacení SOP. Městský soud neuvádí žádný způsob, z něhož by vyplývala schopnost stěžovatele zaplatit SOP v plné výši. Z napadeného usnesení nelze zjistit, z jakého důvodu dospěl městský soud k závěru o majetnosti, možnosti a schopnosti třetích osob z řad příbuzných darovat stěžovateli prostředky na SOP. Závěry jsou postaveny na domněnkách. Napadené usnesení je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil usnesení městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

3. Právní hodnocení

[3] Stěžovatele v nynějším řízení o kasační stížnosti netíží poplatková povinnost ani povinnost být zastoupen advokátem, neboť podává kasační stížnost proti procesnímu usnesení, kterým se nekončí řízení o žalobě (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Stěžovatel namítl nedostatečné zdůvodnění napadeného usnesení. Tuto vadu NSS neshledal. Městský soud podrobně vysvětlil svůj názor na majetkové poměry stěžovatele. Jeho závěry nejsou postaveny toliko na předjímání ochoty třetích osob – příbuzných stěžovateli půjčit či darovat prostředky na SOP, jak v kasační stížnosti naznačoval stěžovatel (podrobněji níže). Lze uzavřít, že námitka nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení není důvodná.

[6] Dále stěžovatel namítl chybné posouzení městského soudu, podle něhož úplně a hodnověrně nedoložil své majetkové poměry.

[7] Obsah prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech rekapituloval již městský soud v napadeném usnesení. Lze zopakovat, že stěžovatel podle svých slov není zaměstnán z důvodů „uvedených v judikátu NS 30 Cdo 2473/2014“ a zaměstnání nezískal

pokračování

ani přesto, že se o to pokoušel. Pobírá příspěvek na bydlení 5 649 Kč a příspěvek na živobytí 4 860 Kč. U ostatních příjmů uvedl překlenovací půjčky na jídlo, výživné, nájemné a základní životní potřeby. Stěžovatel vlastní 1/12 podílu rodinného domu, 1/12 přilehlé zahrady a 1/24 přístupové cesty. Platí výživné na syna 2 000 Kč, „živobytí 4 860 Kč“ a nájemné 3 830 Kč. Uvedl, že dluží přibližně 500 000 Kč I. H., 14 000 Kč okresním soudům. Dluhů má však podle svých slov „moc, ztratil jsem přehled“. Stěžovatel uvedl, že je v evidenci Úřadu práce (ÚP), ale od 12. 8. 2024 je v pracovní neschopnosti. Je provozovatelem motorového vozidla a „nositel práv a povinností v bytovém družstvu a nájemcem za účelem zajištění rodinného bydlení“. Svá tvrzení stěžovatel doložil výpisem z účtů, dokumenty od ÚP, lékařskou zprávou, výpisem z katastru nemovitostí, rozsudkem o výživném na syna a sdělením okresního soudu o pohledávce – nákladech soudního řízení.

[8] Ke kasační argumentaci NSS uvádí, že z bankovních výpisů sice vyplývají pohyby na účtu stěžovatele, ovšem pouze na nich městský soud své hodnocení nezaložil. Naopak podrobně popsal příjmy a výdaje stěžovatele a učinil závěr, že finanční prostředky stěžovatel mj. získává formou nevratných půjček od příbuzných (které se na bankovních účtech vůbec nemusí projevit). Takto by si tedy mohl opatřit i prostředky na zaplacení SOP v této věci, tím spíše, že v jiných řízeních SOP (byť sniženy) hradí, ačkoliv podle svých tvrzení na to nemá peníze. Městský soud také popsal konkrétní mezery v tvrzeních stěžovatele, např. že nevyčíslil výdaje na stravu, ošacení či další dluhy a ohledně své nezaměstnanosti bez vysvětlení odkázal na rozsudek NS, který se ho netýká. Městský soud k tomu odkázal na judikaturu, podle níž důkazní břemeno tíží žadatele a žadatelovy majetkové poměry zahrnují též možnost opatřit si finanční prostředky (viz např. usnesení NSS ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004 - 50, č. 537/205 Sb. NSS, usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2016, sp. zn. I. ÚS 311/16, bod 11 rozsudku NSS ze dne 10. 4. 2017, čj. 7 As 85/2017 - 15). Městský soud naopak neuvedl, že stěžovatel pravidelně splácí dluh I. H.. Pouze naznačil, že stěžovatel ze svého „oficiálního“ příjmu těžko bude tento dluh splácet.

[9] NSS opět podotýká, že povinnost tvrzení a důkazní břemeno ohledně majetkových, osobních a výdělkových poměrů tíží žadatele o osvobození od SOP. To stěžovatel v kasační stížnosti zcela pomíjí, jestliže městskému soudu vyčítá „kvazi argumentaci“ a předjímání obsahu rozhodnutí třetích osob ohledně půjček či darů. Nic takového městský soud nečiní. Pouze v souladu s právní úpravou a judikaturou popisuje nejasnosti a mezery v tvrzeních stěžovatele. Jinak řečeno, stěžovatel nesplnil svou povinnost úplně, přesvědčivě a logicky osvědčit okolnosti týkající se jeho majetkových a výdělkových poměrů. Nevysvětlil totiž, z čeho skutečně hradí své každodenní potřeby vč. stravy a ošacení, zda a jak splácí dluhy, jaké konkrétní dluhy má, proč ohledně nezaměstnanosti odkazuje na rozsudek NS, jehož podstata se jej vůbec netýká, atd. Také nelze přehlédnout, že v jiných věcech stěžovatel SOP uhradil (byť ve snížené výši), přestože nejprve soudům tvrdil, že nedisponuje žádnými prostředky na úhradu SOP. Za popsané situace je přiléhavý závěr městského soudu, podle něhož stěžovatel neosvědčil, že si nemůže opatřit prostředky na úhradu SOP v této věci.

4. Závěr a náklady řízení

[10] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[11] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. dubna 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu